

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

De Spoliatis Restitvendis Vel Non.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1179.

fecit, postmodum sibi aliquam copulauit, est ab ea cogendus recedere. Verum si habitum non suscepit, nec professionem fecit, sed votum fecit, & se ad religionem transiturum promisit, licet postea matrimonium contraxerit, non est cogendus ad ecclesiam transire, & matrimonii vota rescindere. * Item ex Concilio Toletano, vt clerici qui se fingunt habitu & nomine monachos esse. *

DE SPOLIATIS RESTITVENDIS PARS XXII.

VEL NON.

CAP. I.

Idem VVigorniensis episcopo.

SOLICITE cures & diligenter, quo tempore H. renuntiauit ecclesiae: & si vobis constiterit, ipsum spoliatum esse cum eidem ecclesiae renuntiauit: si hac vice tantum renuntiauit, aut pluribus vicibus renuntiauit praescriptae ecclesiae, dummodo spoliatus renuntiauit, contra eum testes alterius partis de iuramento & de renuntiatione spontanee facta, nullatenus admittas: quia non est verisimile, quod sponte iuri suo renuntiauerit, qui spoliatus renuntiauit. Sed testes H. qui pro se intendunt, quod violenter praedicta ecclesia fuit spoliatus, dummodo idonei sunt, minime differas accipere.

Spoliatum iuramento renuntiantem, restituendum.

CAP. II. *Item decano Lincolnensi & abbati de * Riuaus.*

Accepta conuestione P. clerici, quod violenter ecclesia de * Sprotebtur fuisset spoliatus, discretioni tuae, si bene meminimus, dedimus in mandatis, vt si per officiales venerabilis patris nostri Eboracensis archiepiscopi, apostolicae sedis legati, ex concessione ipsius in eadem ecclesia introductus fuisset, & inde per violentiam exire coactus, eam sibi auctoritate nostra restitui faciat. Quibus cognitis, responsum est, sicut nobis dicitur, ab aduersario ista omnia non debere proficere, eo quod spontanea voluntate praescriptam ecclesiam in praesentia praefati archiepiscopi abiurasset. Quia vero non scripsimus idiotis, sed discretis personis, & nitimur discernere quid ratio dicat: discretioni vestrae iniungimus praesentium auctoritate, vt rei veritatem diligenter & subtiliter inquiratis, &

Idiotae, non discretae personae, peremptorias exceptiones reprobant.

Concil. Tom. 27.

Kkkk

si vobis constiterit, quod præfatus P. nullo metu vel vi co-
actus, sed spontanee prælibatam ecclesiam abiuravit, ei
(omni contradictione & appellatione remota) super hoc
perpetuum silentium imponatis.

CAP. III. *Idem.*

24. Quest. 1.
Pudenda.

Fratres * Arcemarenes grauem ad nos contra abbatem
suum transmisere querelam, dicentes eum bona illius mo-
nasterii dilapidasse, ipsumque inutilem & fortilegum esse.
Nuntius vero abbatis in præsentia nostra constitutus, hæc
omnia instantius denegabat, adiiciens præscriptum abba-
tem ab administratione absque rationabili causa destitu-
tum. Ideo dilectioni vestra, &c. quatenus ad locum in quo
facilius possitis partes præsentis habere, & de causa cogno-
scere venientes, & quæ hinc & inde proposita fuerint, au-
dientes diligentius, negotium ipsum, omni gratia & amo-
re postposito, terminare curetis, ita quod si vobis consti-
terit prædictum abbatem irrationabiliter destitutum,
ipsum restituatis. Si vero destitutus non est, & eum inue-
neritis destituendum, illum auctoritate nostra destituatis,
indemnitati ecclesiæ, sicut melius noueritis expedire, con-
sulescentes. Verum si prædicti fratres ipsum canonicè conui-
cerunt de obiectis, depositionis sententiam afferatis. Ce-
terum si præfati fratres, accusationis libello porrecto, in
probatione defecerint, abbati canonica purgatione iniun-
cta, illos debita animaduersione puniatis.

CAP. IV.

Idem V Vigornensi episcopo & Heliensi archiepiscopo.

Audita querela dilecti filii nostri T. clerici carissimi in
Christo Scotorum regis, quod H. persona ecclesiæ de
Sandeta, ipsum super ecclesia de Porten indebite mo-
lestauit*, quam liberam tunc & vacantem ad præsentationem
eiusdem regis prædictus T. adeptus fuerat, licet idem H. sponte
iurasse dicatur, quod super eadem ecclesia de Porten præfato
T. nullam quæstionem moueret: venerabili fratri nostro
Londoniensi episcopo & tibi fili archidiacone dedimus in
mandatis, vt rei veritate diligenter inquisita, si vobis constaret,
quod prædictus H. alterius ecclesiæ personatum haberet,
vel iuramento spontanee

ANNO
CHRISTI
1179.

præstito firmauerit, se memorato T. super eadem ecclesia de cetero quæstionem non moturum: ei exinde perpetuum silentium, appellatione remota, imponatis, & ab eius impetitione eundem T. absolueri minime differatis. Postmodum vero nuntius præfati H. ad præsentiam nostram accedens, constanti nobis assertionem proposuit, quod per violentiam idem H. eadem ecclesia fuerit spoliatus: & ideo ad vos literas impetrauit, vt si constaret vobis veritate cognita, ipsum H. spoliatum esse cum eidem renuntiauit ecclesiæ, contra eum testes alterius partis de iuramento & de renuntiatione spontanee facta nullatenus reciperetis: sed testes potius ipsius H. quibus intendebat posse probare, quia violenter præfata ecclesia spoliatus fuerit, dummodo essent idonei, non differretis recipere, & secundum eorum depositiones & rationes & allegationes hinc inde productas, in causa ipsa, remoto appellationis obstaculo, quod iustum esset, iudicaretis: non obstantibus literis, si quæ alia ab alia parte impetrata essent tacita forma quam expressimus in aliis literis super hoc impetratis. Addidimus insuper, quod si in causa ipsa aliquid esset mutatum, postquam nuntius præfati Henrici iter arripuit ad nostram præsentiam veniendi, totam causam ante ingressum principalis causæ, contradictione & appellatione cessante, in eum statum reduceretis, in quo fuisse dignoscitur, cum nuntius ipsius H. est iter ipsum aggressus: nisi forte idem H. cum altera parte spontanea voluntate posset super ipsa ecclesia conuenire. Nunc autem ex literis prædicti episcopi & tuis, filii archidiacone, nobis innotuit, quod vos priorum literarum tenorem secuti, partes debita solennitate citastis, & cum post plures citationes die tandem peremptorio constituto, de iam dicti H. contumacia legitima probatione vobis plenius constitisset, idonearum personarum testimonio cognoscentes sæpèdictum H. alterius ecclesiæ personatum habere, & spontanea voluntate ecclesiam de Porten in facie ecclesiæ in perpetuum abiurasse, ei super eadem ecclesia perpetuum silentium imposuistis, & ab eius impetitione prænominatum T. penitus absoluisistis. Licet autem nuntius eiusdem H. alias literas, sicut diximus, impetrauit, formam aliam continentes, & quod reuocari deberet, si quid im-

Concil. Tom. 27.

Kkkk ij

mutatum esset in causa, postquam idem nuntius iter arripuit ad nos veniendi: quia tamen non intelleximus, nec intelligere volumus, vt si quid per iudices delegatos factum esset, reuocaretur in irritum auctoritate nostrarum literarum; sed si quid præsumptione vel violentia immutatum est, &c. discretioni vestræ, &c. quatenus si ante receptionem literarum nostrarum, quas nuntius præfati H. super ipsa causa a vobis impetrauit, memoratus episcopus & tu, fili archidiacone, super iam dicta ecclesia sententiam protulistis, eandem, contradictione & appellatione cessante, ratam habeatis & firmam: nec eam obtentu literarum posteriorum reuocare tentetis, ita quidem, quod si contra sententiam ipsam aliquid statuistis, id sublato appellationis remedio, & præfatum H. contra eandem sententiam venire nullatenus permittatis, sed potius sententiam, contradictione & appellatione postposita, faciatis auctoritate nostra inuiolabiliter obseruari. Si vero post susceptionem sequentium literarum sententia lata fuerit, eadem sententia non obstante, in causa iuxta tenorem literarum ipsarum, appellatione postposita, procedatis, dummodo præfatus H. spoliatus fuerit, eadem sententia non obstante, & per violentiam spoliatus illud præstiterit sacramentum.

CAP. V.

Idem * Lexouensi episcopo. Pars capituli; In literis. supra de potestate iudicum.

Quid si laicus a possessione ecclesie esset eiectus, quam ei nulla ratione possidere liceret?

Super illa quæstione, videlicet cum quis dicit se de possessione violenter esse eiectum, & aduersarius dicit eum non fuisse canonicè institutum, huiusmodi tibi damus responsum: Prius de violenta eiectione, quam de canonica institutione agi debet: quia prædo etiam est secundum rigorem iuris restituendus.

CAP. VI. *Idem eidem in eadem.*

Item cum aliquis dicit se de possessione eiectum, vel aduersarium clam possessionem intrasse, & aduersarius ei crimen obiiciat, vt eum ratione criminis a sua intentione repellat: non occurrit nobis, quod illius abiectione debeat admitti, vel executio principalis causæ propter hoc retar-

dari, quoniam criminaliter aduersus eum agere non potest, cum ipsum constet eius inimicum existere.

CAP. VII. *Idem VVigornienſi epiſcopo.*

Abbas ſancti * Eadmundi, a quo R. lator præſentium patrimonium ſuum tenere dignoſcitur, milites ſuos & burgenſes ad domum prædicti R. miſit, qui eum a domo & vniuerſa poſſeſſione ſua expellerent, niſi eccleſiam ſuam penitus abiuraret. Quod cum idem R. tali modo coactus feciſſet abbas, prædictam eccleſiam alii conceſſit. Vnde, quia quæ metu & vi facta fuerunt, de ratione iuris & ordine in irritum debent reuocari, fraternitati tuæ, &c. quatenus prædicto R. ſi ita conſtiterit, omnia cum integritate reſtituas.

CAP. VIII.

Idem Cantuarienſi archiepiſcopo, & VVigornienſi epiſcopo.

Præcipimus vt N. reſtitui faciatis eccleſiam, non obſtante quantum ad reſtitutionem, ſi poſt eiectionem ei obiicitur, quod filius illius fuit perſonæ, qui in eadem eccleſia proximo miniſtrauit, vel quod ab eo annuam penſionem acceperit.

CAP. IX.

Idem VVigornienſi epiſcopo, & abbati de ſancto Albano.

Quia VV. qui violenter dicebatur eccleſiam de N. ingreſſus, deſunctus eſt, vt accepimus, & Nigellus in eadem eccleſia intruſus, volumus & præcipimus, vt ſecundum formam literarum inter ipſum & Patricium iudicetur ratione mediante, ſicut inter eundem & præfatum VV. ſi videret, iudicaretur.

DE IVRAMENTO CALVMNIÆ.

PARS
XXIII.

CAP. I.

Item Honorius II. omnibus epiſcopis orientalibus.

INHERENTES veſtigiis prædeceſſorum noſtrorum, diſcentium grauioreſ per ſummum pontificem terminari debere quæſtiones, noſtrorum fratrum conſilio diligen-

Kkkk iij